ప్రశ్న ? నిమిత

భూత - భవిష్యత్ - వర్తమానం

నెలనెలా సందేహాల సందోహాలు

అర్థరాత్రి మసక వెన్నెల వెలుతురులో
గత జీవితపు పుటలు తిరగేస్తుంటాను
ఉన్నట్టుండి నువ్వు ప్రత్యక్షమౌతావు
ఏ అంతరంగ తరంగపు మూలల్నుండో
నాకూ నా కలలకీ మద్య పోరాటం ప్రారంభం
ఎలాగో చివరకు సాధించి నిద్దరోతాను.
మరో ప్రపంచమవతల నీ ఉనికి కూడా తెలీని
మనుషుల మధ్య నిశ్శబ్దంగా నివశిస్తుంటాను
పరిచయం లేని మొహాల మధ్య హఠాత్తుగా
నీ నవ్వు మెరిసి మాయమౌతుంది
ఏమీ పట్టనట్టుగా వెళ్ళిపోవాలని ప్రయత్నిస్తాను
కానీ మరోసారి తిరిగి చూడక మాత్రం కాదు.
మరోరోజు మాయమౌతూ నీ ఆనవాళ్ళకి
జాగ్రత్తగా మరికొంచం మసి పూసి వెళుతుంది.
కానీ అప్పుడప్పుడూ కురిసే నీ ఆలోచనల జడివాన
అన్నాళ్ళూ కష్టపడి కట్టుకొన్న నా జ్ఞాపకాల వారధిని నాశనం చేస్తే,
ఇదిగో నేనిలా రాత్రంతా మేలుకొని మంచు తెరల నీరాజనాలర్పిస్తుంటాను
వేకువ వెలుతురు తెరల్లో కరిగిపోతున్న చీకటి తరంగాల సాక్షిగా
గతం తరుపున వర్తమానంతో పోరాడుతుంటాను
ఆ నువ్వే ఈ నేనని అంగీకరించడానికి ఆరాటపడుతుంటాను!!

కిటికీలోంచి చల్లని పిల్లగాలి పరామర్శిస్తోంది. చెట్టుకొమ్మల్లోంచి సన్నగా పడుతున్న వీధి దీపపు వెలుతురు తప్ప అంతా అంధకారం. దూరంగా ఎక్కడో అప్పుడప్పుడూ వెళుతున్న కార్ల చప్పుడు తప్ప అంతా నిశ్శబ్దం. ఇలాంటప్పుడే ఒంటరితనం తట్టి మరీ తన ఉనికిని తెలియజేస్తుంది. నాగరికత నిర్మించిన కాంక్రీటు కీకారణ్యంలో చిక్కుకుపోయి దారి తెలీక తప్పిపోయిన మానవుల్లో సురేష్ ఒకడు. ఈ మధ్య తరచుగా నిద్రలేమి అతన్ని బాధిస్తోంది. ఇన్ని సంవత్సరాలుగా తన శక్తినంతా ధారపోసి నిర్మించుకొన్న అతని ప్రపంచం కక్ష్య తప్పి విశ్వాంతరాల్లోకి విసిరేయబడపోయే సూచనలు దీనికి కారణం. ఒకటి రెండుసార్లు ఆత్మహత్య గురించి కూడా ఆలోచనలు అతని మనసులో తొంగిచూసాయి. సహజంగానే పోరాడే మనస్తత్వం తనదనకొన్న సురేష్‌కి ఇది చాలా అవమానంగా అనిపించింది. గతంలో ఆత్మహత్యల గురించి విన్నప్పుడు వాళ్ళని సమస్యల నుంచి పారిపోతున్న పిరికిపందల కింద జమకట్టిన అతనికి మొదటిసారిగా ఆ నిర్ణయం ఎంత వేదనతో కూడినదో అర్థమైంది. ఈరాత్రి తెల్లవారక ఇలాగే ఉండాలన్న తన కోరిక ఎంత హాస్యాస్పదమో అన్న విషయం అంగీకరించడానికి అతని మనసంగీకరించడంలేదు. తన కళ్ళ ముందే తన జీవితం వేలంపాట వేయబడడం భరించడమెలా? తన భార్య పిల్లలు తనని క్షమించగలుగుతారా?

"మనిషి పుట్టాడు, అనేక కష్టాలనుభవించాడు, చివరకు మరణించాడు. అతని జీవితానికి అర్థం లేదు, అతని జీవితం వల్ల వచ్చిన ప్రయోజనం లేదు. అసలతను పుట్టాడా లేదా అన్న ప్రశ్న అనవసరం" - చదువుతున్న పుస్తకం పక్కకు విసిరేసి నిస్సహాయంగా సోఫాలో వెనక్కు వాలింది ప్రమీల. అసలిలా మాట్లాడ్డానికి ఈ రచయితకేం అధికారం ఉంది? మనిషి ఉనికికే అర్థం లేదంటాడే? ఈ రెండు నెలలనుంచి తనలో భాగంగా మారిన దు:ఖాన్ని తిరస్కరించడానికి ఇతనికి ఎంత ధైర్యం? ఊహ తెలిసిన దగ్గరనుండీ తన ప్రాణంలో ప్రాణంగా భావించిన తండ్రిని కోల్పోయిన ఓ కూతురి కన్నీళ్ళకి అర్థం ఎంతమందికి తెలుస్తుంది? తను తిన్నా తినకపోయినా తన కూతురి భవిష్యత్ కోసం ఉన్నదంతా ధార పోసిన అతని జీవితానికి, జ్ఞాపకాలకి విలువ కట్టడం ఎవరికి సాధ్యం? తనకు తెలిసిన వాళ్ళల్లో తల్లిదండ్రుల్ని కోల్పోయిన స్నేహితులున్నారు కానీ వాళ్ళు కూడా తన దు:ఖాన్ని అర్థం చేసుకోలేక పోతున్నారేం? ఎవరితో మాట్లాడినా తనకు నీతులు చెప్పేవాళ్ళు తప్ప నాన్న లేని లోటుతో అన్నీ మరిచిపోయి, అసలేం జరగనట్లుగా బ్రతకడం అసాధ్యం అని అంగీకరించే వాళ్ళు లేరే? అసలు బ్రతుకు తీరే అంతైతే సోమర్ సెట్ మాం అన్న మాటలు నిజమేనా?

ఇలాంటి క్లిష్టమైన భావాల్ని ఎలా అవగాహన చేసుకోవాలో, మరో నిద్రలేని రాత్రి ఎలా గడపాలో నిర్ణయించుకోలేక గదిలో పచార్లు చేస్తూంది, ప్రమీల.

వెన్నెల్లో మెరిసే పారిజాతాల్ని చూసిన ప్రతిసారీ అతనికి ఆమె నవ్వే గుర్తుకు వస్తుంది. చిగురాకుల మధ్య పుట్టిన స్వాతి చినుకుల్లాంటి ఆమె కళ్ళెప్పుడూ అతన్ని వెంటాడుతూనే ఉంటాయి. దశమి వెన్నెల, పాకుడు పట్టిన కోనేటి మెట్లు, డాబామీదకి ఒదిగిన నిద్ర గన్నేరు చెట్టు, ఒకప్పుడు ఇవన్నీ అతని నేస్తాలు. ఆమె గురించిన రహస్యాలు అతనితో పంచుకొన్న కవితా రాగాలు. కానీ ఇప్పుడేం అలా మూగబోయాయి, పలకరించబోతే మొహంతిప్పుకు పోతున్నాయి? మరి అతని హృదయం, పిచ్చి హృదయం? ఒకప్పుడది అల్లరి మహానగరం. ఏమైపోయిందో ఆ అనుభూతుల సంచలనం? ఆమెని మొదటిసారి కలిసిన రోజు అతనికింకా జ్ఞాపకం. వేణుగోపాల స్వామి

ఆలయంలో బొట్టుపెట్టుకొంటూ మెట్లుదిగుతూ జారి ఎదురుగా వస్తున్న అతని చేతుల్లో గువ్వలా ఒదిగిన ఆమె పరిమళం అతన్నీ రోజుకీ ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తుంటుంది. వాళ్ళిద్దరూ కలిసి అల్లుకొన్న కలల సామ్రాజ్యం ఓ వేసవికాలపు సాయంత్రం, ఆమె నిర్లయానికి ఫలితంగా పునాదులతో సహా పతనమైంది. మరి అతనిప్పుడు ఆమె జ్ఞాపకాల లోతులో మునిగిపోయి జీవితాన్నే మర్చిపోయి ఒంటరితనంతో స్నేహం చేస్తుంటాడు. కొండల చాటునుండి బరువుగా చంద్రుడు ఆమె గురించిన ఆలోచనలు భుజాన వేసుకొని వస్తుంటాడు. అతన్నింతకు మునుపెరిగిన వాళ్ళెవరూ గుర్తించలేక పోతున్నారు. ఆమెతో పాటు అతనిలో సగభాగాన్ని తీసుకెళ్ళిందని వాళ్ళ అనుమానం.

"అమ్మా, అమ్మా, ఇదిగో ఈ ఉత్తరం చూడు. నేను అప్లయ్ చేసిన స్కూల్లో అడ్మిషన్ ఇచ్చారు. ఈ స్కూల్లో సీట్ రావడం ఎంత కష్టమో తెలుసా?" వగరుస్తూ ఇంట్లోకి వచ్చిన సునందని వాళ్ళమ్మ దగ్గరకి తీసుకొని నుదుటిమీద ముద్దు పెట్టుకొంది. నిజానికి ఆవిడ ఆ ఉత్తరం మధ్యాహ్నామే చూసింది. చూడగానే తన కూతురి తెలివి తేటలకి పొంగిపోయింది. కానీ కొద్ది క్షణాల తర్వాత నిజం అంగీకరించక తప్పలేదు. ఆ స్కూల్ కి సునందని పంపే స్థాయి తమకు లేదు. వద్దన్నా వినక సునంద మాష్టారు అసలు తన తెలివిని పరీక్షించినట్లుగా ఉంటుందని ప్రవేశ పరీక్షలకి పంపించాడు. ఇప్పుడేమో తన చిన్న మనసుకెలా అర్థమయేట్టు చెప్పడం? మెల్లగా సునందని తన వళ్ళోనుంచి దింపి రెండు భుజాల మీద చేతులు వేసి అనునయంగా చెప్పవలసిన విషయం చెప్పింది. ఒక్కసారిగా సునందకు కోపం, ఉక్రోషం ముంచుకు వచ్చాయి. బదులేమీ చెప్పక స్కూల్ బ్యాగ్ ఓ మూలకు విసిరేసి వీధిలోకి పరుగెత్తుకొని వెళ్ళింది. ఉబుకుతున్న కన్నీళ్ళని బలవంతంగా అణిచేసి, ఆడుకుంటానికి రమ్మన్ని పిలుస్తూన్న పక్కింటి అన్వేష్ని చూసీ చూడనట్లుగా నటించి వెళ్ళిపోయింది. ఓ రెండు గంటలు పోయాక దుమ్ముతో కలిసిన కన్నీటి చారికలతో , ఆకలితో తిరిగి వచ్చిన తనని పరిగెత్తుకు వచ్చి కౌగలించుకొని ఇంట్లోకి తీసుకు వెళ్ళి స్నానం చేయించి, ఆప్యాయంగా గోరు ముద్దలు తినిపిస్తూ మరోసారి తమ ఆర్థిక పరిస్తితుల్ని వివరించిన అమ్మని చూస్తుంటే తనకోపం ఇట్టే కరిగి పోయింది. కానీ ఆ రాత్రి మంచంలో పడుకొని ఇంకా ఆ స్కూల్ గురించి, అక్కడకి వెళ్ళడం గురించి తను కన్న కలల గురించి ఆలోచిస్తున సునందకి తనకర్థం కాని కోపం తనకి తెలియని ఎవరిమీదో మిగిలి పోయింది. తనలాంటి తెలివిగల వాళ్ళకి అవకాశాలు కల్పించలేని సమాజం మీదేమో!

అంత తీవ్రమైన ఆలోచనల్లోనూ కళ్ళుమూసుకొని కిటికీ అంచుకి ఆనుకొని నుంచొన్న సురేష్ పెదవులమీద చిన్న నవ్వు కదిలింది. సాధ్యమైతే ప్రమీల లివింగ్ రూంలోకి, ఆ అమర ప్రేమికుడి కలల్లోకి ప్రయాణం చేసి, వాళ్ళిద్దరూ అంతగా సతమత మౌతున్న సమస్య ఓ రెండు, మూడు సంవత్సరాల్లో ఎలా పొగమంచులాంటి జ్ఞాపకాల తెరల్లో మాయమైపోతాయో వివరించి చెప్పాలని ఉంది. వాళ్ళ భుజాలపైన సున్నితంగా తట్టి ఓదార్చాలని ఉంది. మానవ జీవితం విచిత్రమైంది. కాలంతో పాటూ సమస్యలు, వాటి తాలూకూ గాయాలు ఎలా మానతాయో వివరించడం క్లిష్టతరం. ఇంతలో కిటికీ బయట చిన్న చప్పుడు కావడంతో కళ్ళువిప్పి చూసాడు సురేష్. కిటికీ బయట ఓ చిన్న పిల్ల , బహుశా ఎనిమిది తొమ్మిదేళ్ళుంటాయో, నవ్వుతూ చేయి ఊపుతోంది. అతనికేం అర్థం కాలేదు. ఇదెలా సాధ్యం? గేట్ తాళం వేయబడి ఉందే, దానికి తోడు బయట వాచ్‌మాన్ని తప్పించుకొని ఎలా లోపలికి వచ్చింది? ఇలా ఆలోచనలతోనే కలలోలా తనూ తిరిగి చేయి ఊపాడు. ఆ చిన్నపిల్ల క్రమంగా కిటికీ దగ్గరగా వచ్చి నవ్వుతూ ఇలా అంది "గుర్తుందా? నువ్వా స్కూల్ కి వెళ్ళలేవని తెలిసిన రాత్రంతా ఎలా కోపంతో ఏడుస్తూ కూచున్నావో? ఆ స్కూల్ కి వెళ్ళలేనంత మాత్రాన నీ అభివృద్ధికి ఆటంకం కలగలేదు కదా? సమాజంలో నీకంటూ ఒక స్థానం కల్పించుకొన్నావు కదా? మరి ఆ రాత్రికీ, ఈ రాత్రికీ ఏం తేడా?"

ఇంతకీ సునందా, సురేష్ ఒక్కళ్ళేనా? గత జ్ఞాపకాల్ని, గత జీవితాన్ని మరోకళ్ళకి ఆపాదించడంలో అర్థం ఏమిటి? ఈ సారి మరిన్ని ప్రశ్నలడిగే వంతు పాఠకులకి వదిలేస్తున్నా!

ఉద్రేక భావలావాల్లో పడి మానవుడు
నూతన తీరాలకు కొట్టుకుపోతున్నాడు
ప్రాక్పశ్చిమాల మధ్య
వెలుగు చీకట్ల తీరాల మధ్య
ఇటూ అటూ కొట్టుకుపోతున్న
మండే సూర్యమండలంలా మానవుడు
తీరానుంచీ తీరానికి కొట్టుకుపోతున్నాడు
ఆ మనిషే ఈనాడు
చరిత్ర పురాతన గుహల్లోంచి
ప్రతిధ్వనించే పొలికేకలా
ఆకాశం మీదికి విరుచుకు పడుతున్నాడు
అసత్యాన్ని శిలువకు పంపిస్తున్నాడు..!!

- గుంటూరు శేషేంద్రశర్మ